

ROMÂNIA

TRIBUNALUL IAȘI
SECȚIA II CIVILĂ-CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA Nr. 416/2016/CA

Ședința publică de la 06 Mai 2016

Completul compus din:

PREȘEDINTE Ștefan Tarlion

Grefier Ionela-Petronela Vatricu

Pe rol fiind pronunțarea în cauză de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamant SC IPSO SRL, J22/599/2007, CUI 151201501, cu sediul în com. BUCUREȘTI, JUDEȚ IASI, Județ IAȘI și cu sediul ales LA CABINET DE AVOCAT ȘTEFAN TARLION, STRADA ANASTASIE PANU, nr. 26, Județ IAȘI, pârât ANAF - DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE IAȘI, cu sediul în IAȘI, STRADA ANASTASIE PANU, nr. 26, Județ IAȘI, pârât ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE IAȘI, cu sediul în IAȘI, STRADA ANASTASIE PANU, nr. 26, Județ IAȘI, având ca obiect anulare act administrativ

Dezbaterele asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 08.04.2016, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când tribunalul pentru a se depune note de concluzii, la solicitarea reprezentantului convențional al reclamantei, a amânat pronunțarea pentru data de 22.04.2016 și apoi, din lipsă de timp pentru deliberare pentru astăzi, când,

INSTANȚA

Deliberând:

Prin cererea nr. 6112/99/2015, reclamanta S.C. IPSO SRL a solicitat, în contradictoriu cu pârățile A.J.F.P. Iași și D.G.R.F.P. Iași, să se dispună anularea parțială a Deciziei de impunere nr. 151201501/08.04.2016 și a Deciziei nr. 151201501/22.04.2016.

În motivarea cererii, în esență, reclamanta a arătat că, în concret, în prima fază s-a refuzat rambursarea TVA, motivat de faptul ca pentru achiziționarea pieselor de schimb de la SC IPSO SRL București nu au fost corect întocmite NIR - urile și bonurile de consum și ca nu s-a justificat necesitatea achiziționării acestor piese de schimb cu documente financiar contabile (bonuri de consum) corect întocmite. În luna martie, după complinirea acestor lipsuri, fără a modifica valoarea inițială, a fost reiterată, în condițiile legii, solicitarea, iar organele fiscale au respins-o cu motivarea ca aceste „documente financiar-contabile de justificare a achizițiilor de piese de schimb nu aparțin perioadei supuse prezentei verificări, iar organul fiscal nu poate acorda dreptul de deducere a TVA”.

Atât motivarea cât și refuzul organului fiscal încalcă principiul fundamental al neutralității TVA, precum și jurisprudența CJUE, condițiile impuse fiind de natură a anihila exercitarea dreptului de deducere.

Astfel, conform art.145 alin. 1 lit. a Cod Fiscal, „dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei. Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile”.

AM

Deși se susține neîndeplinirea cerințelor înscrise în disp.art.145 al.2 Cod Fiscal, aceste cerințe au fost îndeplinite, conform legii, societatea plătiind TVA pe care statul avea obligația în condițiile art. 147 alin. 2 Cod Fiscal să-l ramburseze.

Stabilirea diferenței s-a efectuat având în vedere rapoartele fiscale precizate, rapoarte prin care nu s-a acordat dreptul de deducere TVA deoarece bonurile de consum și NIR - urile nu erau corect întocmite sub aspect formal, însuși organul fiscal solicitând informații suplimentare, cu recomandarea de a reitera cererea de rambursare în perioada fiscală următoare.

În luna martie 2014, cu ocazia următoarei inspecții fiscale, societatea a depus, în temeiul disp. art. 147 indice 1 Cod Fiscal, bonurile de consum și NIR - urile cu îndeplinirea condițiilor de fond și de formă, însă cu toate acestea dreptul de deducere TVA pentru suma de lei nu a fost acordat, motivat de împrejurarea că documentele financiar-contabile justificative nu aparțin perioadei de deducere a TVA pentru suma precizată.

Atât decizia, cât și actele fiscale aferente sunt nelegale și netemeinice, practica organului fiscal fiind una contrară principiului consfințit prin disp. art. 5, alin. 1 Cod Procedură-Fiscală și în dezacord cu disp. art. 145-149 Cod Fiscal, precum și cu DIRECTIVA 2006/112 (art. 167 și următoarele) a Consiliului UE și CCE care tratează deductibilitatea TVA (Titlu 10), în condițiile în care de la aderarea României la CE se aplica Sistemul Comun de TVA prin care Statul Roman a cedat din suveranitatea fiscală și s-a aliniat la legislația comunitară.

În dovedirea motivelor cererii, reclamanta a depus înscrisuri.

Pârâtele au formulat întâmpinare comună prin care au susținut că societatea contestă măsura organelor de inspecție fiscală de a respinge la rambursare TVA în sumă de lei, invocând faptul că în luna martie 2014 a repus această factură, de această dată notele de recepție și bonurile de consum fiind corect întocmite, însă, organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de prevederile art.147¹ alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei. Pârâtele solicită să se constate faptul că, în mod corect, a reținut organul de inspecție fiscală că facturile pentru care petenta și-a exercitat dreptul de deducere nu aparțin perioadei verificate, invocând prevederile art. 156.2, alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor în condițiile în care acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile. Justificarea acestora ca fiind destinate operațiunilor sale taxabile revine persoanei impozabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată care a efectuat achizițiile.

Potrivit dispozițiilor art. 146 alin. 1, pentru exercitarea dreptului de deducere pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, persoana impozabilă trebuie să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155.

Din interpretarea textelor de lege anterior invocate, rezultă faptul că legiuitorul a condiționat acordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată de îndeplinirea atât a cerințelor de fond, cât și a cerințelor de formă, îndeplinirea cerințelor de fond reglementând însăși existența dreptului de deducere, iar cele de formă condițiile de exercitare a acestuia.

De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că deținerea unei facturi care conține informațiile obligatorii prevăzute la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu este suficientă pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată, societatea trebuie să justifice în primul rând faptul că bunurile/serviciile achiziționate pe bază de factură sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, în conformitate cu prevederile legale citate în speță.

Rezultă că aceste cerințe legale trebuie îndeplinite în mod cumulativ, astfel că neîndeplinirea uneia dintre ele duce la pierderea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice nr. 1057/2014 rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturile de achiziții piese de schimb emise de S.C. IPSO S.R.L. București în sumă de 5.000 lei, pe motiv că acestea nu aparțin perioadei verificate.

Pârâtele au depus documentația aferentă actelor contestate.

Cererea reclamantei este nefondată.

Astfel, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. 1057/2014 a pârâta A.J.F.P. Iași a stabilit în sarcină reclamantei S.C. IPSO S.R.L. o taxă pe valoare adăugată suplimentară de 5.000 lei pentru perioada 01.01.2014 – 31.04.2014, motivat de faptul că în mod eronat, în luna martie 2014, societatea a înscris suma de 5.000 lei la rândul 30 din decontul de TVA.

Contestația reclamantei a fost respinsă de către pârâta D.G.R.F.P. Iași prin decizia nr. 1057/2014.

Tribunalul reține că organul fiscal a respins cererea reclamantei de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de 5.000 lei prin decizia de impunere nr. 1057/2014 întocmită pentru perioada 01.01.2011 – 31.12.2013.

Prin respectiva decizie de impunere s-a constatat că reclamanta nu a justificat necesitatea achiziționării pieselor de schimb achiziționate de la S.C. IPSO S.R.L. București.

Reclamanta nu a contestat acest act administrativ-fiscal, așa încât măsurile stabilite își produc pe deplin efectele juridice.

Prin urmare, toate motivele de nelegalitate prezentate de către reclamantă în acțiunea de față nu pot fi analizate în acest proces deoarece nu vizează decizia de impunere nr. F-IS 1057/2014, prin care pârâta A.J.F.P. Iași a respins dreptul de deducere a TVA de 5.000 lei exclusiv pentru faptul că facturile pentru care s-a exercitat dreptul de deducere nu aparțin perioadei verificate, ci, în realitate, constituie critici ale primei decizii de impunere nr. F-IS 1057/2014.

Cu alte cuvinte, în loc de a contestat decizia de impunere nr. 1057/2014, reclamanta a ales să formuleze în luna martie 2014 o nouă cerere de deducere a aceleiași taxe pe valoare adăugată, anexând, în opinia ei, și documentele justificative.

Iar organul fiscal a respins cererea de deducere pentru faptul că facturile prezentate nu vizează perioada fiscală de raportare.

Reține instanța că perioada de raportare avută în vedere la emiterea deciziei de impunere atacată este 01.01.2014 – 31.03.2014, iar operațiunile economice și înscrisurile în confirmare invocate de către reclamantă în demonstrarea dreptului la deducerea TVA se referă la perioada 2012-2013.

Tribunalul constată că, potrivit disp. art. 156² din Legea 571/2003, decontul de taxă va cuprinde suma taxei deductibile pentru care ia naștere dreptul de deducere în perioada fiscală de raportare.

Cum solicitarea reclamantei, formulată în luna martie 2014, de acordare a dreptului de deducere a TVA pentru 5.000 lei, nu a îndeplinit condiția stipulată în textul normativ anterior expus, în mod legal pârâtele au emis actele atacate prin cererea de față.

În consecință, Tribunalul va respinge acțiunea introdusă de către reclamanta S.C. IPSO S.R.L.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge cererea formulată de către reclamanta S.C. IPSO S.R.L. în contradictoriu cu pârțile Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, cererea depunându-se la Tribunalul Iași.
Pronunțată în condițiile prevăzute de disp.art. 396 alin. 2 c.proc.civ., la data de
06.05.2016.

Președinte,
Stefan Tarlion

Grefier,
Ionela-Petronela Vatnici

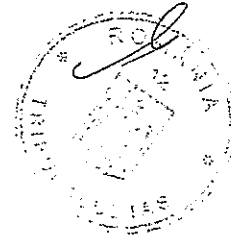
Red. Șt.T.
Tehn. M.M.D.
5 ex./01.11.2016

TRIBUNALUL IAȘI

Prezenta copie conformă cu
originalul aflat în dosarul acestui
Tribunal nr. 6112/997/2015
Se legalizează de noi, fiind definitivă
Certificată astăzi 11.05.2017

*mai responsabil
recursului*

Grefier,
[Signature]

Venit net = 5553 lei;
Impozit aferent = 888 lei.

Anul 2012:

Venit brut din activitati comerciale = 32559 lei;
Cheltuieli = 26512 lei;
Venit net = 6047 lei;
Impozit aferent = 968 lei.
CASS = 333 lei.

Anul 2013:

Venit brut din activitati comerciale = 24226 lei;
Cheltuieli = 18815 lei;
Venit net = 5411 lei;
Impozit aferent = 866 lei.
CASS = 298 lei.

Anul 2014:

Venit brut din activitati comerciale = 29828 lei;
Cheltuieli = 22932 lei;
Venit net = 6896 lei;
Impozit aferent = 1103 lei.
CASS = 379 lei.

Situatia diferentelor recalculate pe ani fiscali:

Anul	Initial		Recalculat		Diferenta	
	Impozit venit	CASS	Impozit venit	CASS	Impozit venit	CASS
2011	936	-	888	-	- 48	-
2012	1246	428	968	333	-278	-95
2013	1807	621	866	298	-941	-323
2014	2523	867	1103	379	-1420	-488
Total	6512	1916	3825	1010	-2667	-906

Sef Administratie adjunct,
Gavriliță Ovidiu

Sef Serviciu,
Chitescu Vasile

Intocmit,
Dascalescu Luminița
Sfeduneac Dumitru

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Directia Generală Regională a Finanțelor
Publice IAȘI

ANAF 2. AUG. 2017

Directia Generală Regională
 a Finanțelor Publice - Iași

Str. Vasile Bumbac nr.1
 Suceava
 Tel : 0230 521358
 Fax : 0230 210974

M. F. P. A. N. A. F.
 D. G. R. F. P. IAȘI
 ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A
 FINANTELOR PUBLICE SUCEAVA
 Suceava
 17. AUG. 2017
 SVG AIF 933
 INTRARE Nr. AFJ/ _____
 IEȘIRE

Catre: Serviciul Solutionare Contestatii – D.G. R.F.P. Iași (in agentia
 d-nei Gabriela Mitrea
Ref: Contestatie P.F.N. Nichitoi Gheorghe
Data: 17.08.2017
Departament: Activitatea de Inspectie Fiscala – Serviciul I.F.P.F.1
Nr. inreg.:
Nr. pagini: 2

M.F.P.A.N.A.F.
 D.G.R.F.P. IAȘI
 A FINANTELOR PUBLICE IAȘI
 2 : AUG 2017
 INTRARE NR. ISR_REG/ 32012
 IEȘIRE

Urmare a solicitarii dvs. echipa de inspectie fiscala a reverificat situatia solicitata si am constatat ca la pagina 11 din Raportul de inspectie de fiscala nr. SVG-AIF 381/31.03.2017 intocmit la P.F.N. Nichitoi Gheorghe calculul veniturilor agricole si comerciale este eronat. Acest fapt a condus si la determinarea gresita a obligatiilor fiscale fata de bugetul statului.

Situatia corecta a veniturilor realizate din activitatile agricole si comerciale este urmatoarea:

1. anul 2011

Total venituri = 51.008 lei

venituri din activități agricole = 21309 lei;(2184 kg x 9,756 lei)

venituri din activități comerciale = 29699 lei;(3044 kg x 9,756 lei)

2. anul 2012

Total venituri = 65.432,66 lei

venituri din activități agricole = 32873,66 lei;(2934 kg x 11,204 lei)

venituri din activități comerciale = 32559 lei;(2906 kg x 11,204)

3. anul 2013

Total venituri = 64.423,10 lei.

venituri din activități agricole = 40197,1 lei;(3260 kg x 12,329 lei)

venituri din activități comerciale = 24226 lei;(1965 kg x 12,329 lei)

4. anul 2014

Total venituri = 87.596,5 lei.

venituri din activități agricole = 57768,5 lei;(3912 kg x 14,766 lei)

venituri din activități comerciale = 29828 lei;(2020 kg x 14,766 lei)

In urma calculelor prezentate mai sus, situatia obligatiilor datorate este urmatoarea:

Anul 2011:

Venit brut din activitati comerciale = 29698 lei;

Cheltuieli = 24145 lei;